

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Romualda Spyt

w sprawie z powództwa S. L.

przeciwko Gminnej Spółdzielni [...] w Z.

o odszkodowanie w związku z rozwiązaniem umowy o pracę z naruszeniem prawa,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 11 września 2019 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.

z dnia 28 stycznia 2019 r., sygn. akt IV Pa (...),

1. oddala zażalenie,

**2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 240
(dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 28 stycznia 2019 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej Gminnej Spółdzielni [...] w Z. wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 19 października 2018 r.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że pełnomocnik strony pozwanej zaskarżył w całości wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 października 2018 r. oddalający

apelację strony pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 19 czerwca 2018 r. zasądającego na rzecz powódki S. L. kwotę 6.750 zł tytułem odszkodowania w związku z rozwiązaniem umowy o pracę z naruszeniem prawa. Wobec powyższego Sąd drugiej instancji uznał, że wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej wniesionej przez stronę pozwaną jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych i na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pełnomocnik strony pozwanej, który zarzucił zaskarżonemu postanowieniu:

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną stanowi kwotę 6.750 zł zasądzoną tytułem odszkodowania za rozwiązanie stosunku pracy z naruszeniem przepisów prawa, a nie kwotę 29.900 zł wskazaną w pozwie;

- naruszenie art. 398² § 1 k.p.c. przez jego błędne zastosowanie;

- naruszenie „art. 231 k.p.c.” przez jego niezastosowanie.

Z powołaniem na powyższe zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na rzecz strony pozwanej zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu żalący się podniósł, że powódka w ostatecznie zmodyfikowanym pozwie z dnia 13 czerwca 2018 r. wniosła o ustalenie, że rozwiązanie z nią umowy o pracę w dniu 7 marca 2018 r. nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa i zasądzenie na jej rzecz odszkodowania w kwocie 6.750 zł. Zdaniem strony pozwanej wartość przedmiotu sporu wynika jednak z treści żądania powódki określonego w pozwie jako przywrócenie do pracy, ustalonego zgodnie z regułami wskazanymi w art. 23¹ k.p.c. i stanowi kwotę 29.900 zł.

W odpowiedzi na zażalenie pełnomocnik powódki wniósł o jego oddalenie i zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Dopuszczalność wniesienia skargi kasacyjnej w sprawach o prawa majątkowe z zakresu prawa pracy została zatem uzależniona od wykazania przez stronę skarżącą wartości przedmiotu zaskarżenia w kwocie co najmniej dziesięciu tysięcy złotych.

Wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej nie zawsze jest tożsama z wartością przedmiotu sporu, czyli kwotą właściwą dla chwili wniesienia pozwu, ale wyznaczona jest przez objęty granicami zaskarżenia przedmiot rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji, zakres zaskarżenia apelacją i wyrok sądu drugiej instancji. Wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną nie może więc przekraczać wartości żądania, co do którego powództwo zostało oddalone prawomocnym wyrokiem sądu odwoławczego (por. między innymi postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2002 r., I PZ 101/02, LEX nr 74714).

Inaczej rzecz ujmując, wartość przedmiotu zaskarżenia, którego dotyczy skarga kasacyjna, może obejmować tylko roszczenia będące przedmiotem sporu w postępowaniu odwoławczym, które w stosunku do strony wnoszącej skargę zostały oddalone przez sąd drugiej instancji i których z tego względu dochodzi w postępowaniu kasacyjnym. Skarga kasacyjna nie może natomiast obejmować roszczeń co prawda zgłoszonych w pozwie, jednakże niebędących przedmiotem rozstrzygnięcia sądu odwoławczego z tego względu, że strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 marca 2009 r., II PZ 1/09, OSNP 2010 nr 21-22, poz. 266; a także z dnia 24 marca 2011 r., I PZ 5/11, LEX nr 1380860).

Odnosząc powyższe rozważania do niniejszej sprawy, należy wskazać, że wyrokiem z dnia 19 czerwca 2018 r. Sąd Rejonowy w S. zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 6.750 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę. Strona pozwana zaskarżyła ten wyrok apelacją, którą oddalił Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 19 października 2018 r. Wartość przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu apelacyjnym wynosiła zatem

kwotę 6.750 zł. W skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia jest taka sama, albowiem strona pozwana skarży wyrok oddalający jej apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji zasądzającego odszkodowanie w tej kwocie. Na etapie postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesioną skargą kasacyjną skarżący nie może oznaczyć wartości przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej na kwotę wyższą niż w apelacji, która została oddalona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2018 r., II CZ 3/18, LEX nr 2486137).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy uznał, że Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej na kwotę 6.750 zł, wobec czego trafnie przyjął na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 398² § 1 k.p.c., że skarga kasacyjna strony pozwanej jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu.

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji (art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. oraz art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹ w związku z art. 108 § 1 k.p.c.).